

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 45. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139966184384/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

3.

Tænk! i hvilken Klemme
Din JEsus maatte sone,
Før hans Himmel-Stemme
Fik saadan Afgrunds Tone:
Hvi har du mig saa plat,
Min Gud, min Gud, forladt?
Ja du Høystfortiente,
Min Frelser, blodig Drue,
Maatt' du mig jo hente
Som midt i Helveds Lue.
Dog vandt Du, Gud skee lov,
Og fik mig som et Rov.
Ævig Tak! skal raabe
Liv og Siæl tilhobe.
17 Tak giennemstungne Hierte!
Tak, tak for al din Smerte,
Graad og Sveed,
Vand og Blod, hver Draabe,
Tak, tak i Ævighed!

Nr. 294. - XI.

1.

Lad os drage, bange Hierte,
Hen til Hoved-Pande-Sted,
Der at tage, hvad hans Smerte
Os har lovet: Siæle-Fred.

Nr. 293 — X. 3, 18: *hver Draabe| hver en Draabe* orig., tryktej.

3, 1: *Klemme*] vride. -- 3, 2: *sone*] gøre forsoning (for menneskets synd). -- 3, 4: *Afgrunds Tone*] en tone som fra helvede; tanken er, at Jesus led helvedskvaler, og at dette nåede højdepunktet, da han sagde ordene i 1.5-6, Mt. 27, 46. -- 3, 6: *plat*] fuldstændig. -- 3, 9: *maatt' du*] du målte. -- 3, 14: *Liv og Siæl*] legeme og sjæl; *tilhobe*] sammen. -- 3, 15, 18: Joh. 19, 34, 37. -- 3, 17: Hebr. 8, 7; Lk. 22, 44. *Nr. 294 — XI.* Original. En passionssaline. Emne: korsfæstelsen. -- 1, 2: *Hoved-Pande-Sted*] gengivelse af Golgata, Mt. 27, 33 (nu »hovedskalsted») -- 1, 3: *trøje*] modtage.

Her de trette, raade-vilde,
Jammerfulde Frelse faaer.
Her er rette Lædske-Kilde,
I vor hulde Frelsers Saar.

2.

Du, o rene, for mig qvalte,
Stegte, døde Offer-Lam!
Du allene fuldt betalte
Al min Brøde, Last og Skam,
At jeg vover, paa dit Hiertes
Trygge Anker, Liv og Død,
Og forsover, ved din Smertes
Søde Tanker, al min Nød.

Nr. 295. - XII.

18

En Paaske-Sang.

1.

Engelen.

Hvorledes gaacr det her?
Hun synker ned i Sorgen,
Og det paa Paaske-Morgen.
Maria, som i sær
Sin Frelser havde kiær.
Maria Magdalene,
Beklemt, forladt og eene,

Nr. 295 - XII. Varianter fra Brorsons manuskript (se indledningen, s. 24 fig.). Overskrift: *Aria om samme Materie. Mel.: Nur frisch zum Himmel zu.*

1, 8: *hulde*] milde, kærlige. — 2, 1: *qvalte*] pinte. — 2, 2: *stegte* ... *Offer-Lam*] Det mærkelige udtryk beror på tanken om Jesus som det sande påskelam, 1. Kor. 5, 7, idet påskelammet ifølge 2. Mos. 12, 8 skulle være stegt. — 2, 5-6: Jeg vover at leve og dø i tillid til det sikre holdepunkt (*trygge Anker*, jfr. Hebr. 6, 19), som jeg har i dit hjerte a: i din kærlighed. — 2, 5: *at*] så at. — 2, 7-8: *forsover* ... *al min Nød*] sover bort fra a: finder fred for al min nød; *din Smertes* ... *Tanker*] lukkerne om din smerte.

Nr. 295 - XII. Original. Præce: Maria Magdalene ved Jesu grav påskemorgen, Joh. 20, 1-2. 11-17. Om digtets afhængighedsforhold til en aria af Ambrosius Stub se Hans Bris, *Analysér og Problemer I*, 1933, s. 281 fig. — 1, 4: *i sær*] i særlig grad.